

Lýsing.

Sambart lóg frá 12. mars 1923 um kommunala skattaálíking í Føroyum verða allir persónar, sum skulu verða álíknadír persónligan skatt í Tórshavnar kommunu, bidnir um annaðhvørt sjálvir ella við fulltrúa, tó um so er — við fulltrúargevarans egnu ábyrgd — **í seinasta lagi 15. januar 1956** ella viðvíkjandi teimum, sum eru skyldig at føra lóg-gildar handilsbókur, **í seinasta lagi 31. januar 1956** at geva upp inntøku sína fyri árið 1955 samsvarandi teim sjálvuppgávuskjølum, sum nevndin hevur útflyggjað skattgjalddarunum. Serliga verður víst á, at persónar, sum í yrki sínum vanliga nýta annað rakstrarár enn almanakkaárið, hava rætt til at nýta hetta í sjálvuppgávuni. Hesi útfyllingarbløð verða endur-flyggjað *Tórshavnar Líkningarnevnd.*

Tað verður beinleiðis gjørt kunnugt, at hann, sum ikki í rættari tíð gevur upp inntøku sína samsvarandi áðurnevndu lóg, missir rættin til at mótmæla skattaálíking síni, um hann ikki kann vísa á, at skattaálíkingin er meir enn 25% hægri enn veruliga inntøka hansara. Er munurin meir enn 25%, skal hann gjalda skatt av veruligu inntøku síni við 25% í viðbót.

Hann, sum einki útfyllingarbløð hevur fingið við útbýtanina, eigur sjálvur at snúva sær til líkningarnevndina, tá mógulig mistøk við útbýtanina onga ávirkan á undannevndu ásetingar hava.

Persónar, sum eru skyldigir at føra lóg-gildar handilsbókur og skattskyldig deyðsbúgv, **skulu saman við sjálvuppgávuni senda inn rakstrarroknskap og uppgerð yvir figgjarstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.**

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu freistir í tí fyrirskrivaða sniði og rætt undirskrivaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til umhugsunnar.

Arbeidsgevarar verða bidnir um at geva frágreiðingar um goldnar lønir o. a. m. til arbeðsfólk sitt, og mugu teir **í seinasta lagi 15. januar 1956** senda líkningarnevndini hesar frágreiðingar, sum teir eru skyldigir til samb. § 34 í áðurnevndu lóg. Um arbeidsgevari ber seg undan, kunnu hesar frágreiðingar verða kravdar fram av yvirvaldinum við dagbót.

Somuleiðis verður kunngjørt, at hann, sum til skaða fyri kommunu miðvíst gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningarnevndini skeivur upplýsingar um inntøku ella ognar- og forimunarviðurskipti síni, **verður sektaður við, at hann til kommununa botir upp til 10 ferðir tann skatt, sum hann hevur svikið.**

Oll verða biðin um at skriva navn og bústað (gøtunavn og húsnummar) skiliga á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki mis.kíld.

Húsaegarar fáa at vita virði av bústaði í egnum húsum við at venda sær til líkningarnevndina máltr. 1063.

Tórshavnar Líkningarnevnd.

DA der allerede nu er reserveret 160 færøske Fiskere Plads med »Dr. Alexandrine« til Reykjavik herfra 20. Januar, og der herudover er opført flere Passagerer paa Venteliste, bedes reserverede Billetter afhentes inden 10. Januar. Hvor Afhentning ikke kan finde Sted for denne Dato bedes Passagerer venligst skriftlig bekræfte Bestillingen.

Billetter, der ikke er afhentes eller skriftligt bekræftet inden 12. Januar, vil blive overladt de Passagerer, der er opført paa Ventelisten.

Det Forenede Dampskibs-Selskabs Ekspedition i Thorshavn.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

HALDIÐ SOSIALIN!

DAGBLADIÐ fekk boksl.

Tey flestu mundu ivaleyst verða var við tað ógílga álop, ið Dagbl. nr. 89 gjørdi á javnaðarblaðið og tess flokk, og tá serstakliga á blaðstjóran og hr. Dam viðv. lækna-flokkjuni. Hetta álop, ið var bygt á alt annað enn sannleikans grund, var ein hörð skuldseting, nærsagt breidd yvir alla 1. síðu á blaðnum. Har varð reksað upp, bæði ditt og datt móti teimum, sum blaðið tó veit, hava verið einastu menn, ið av heilum huga — uttan nakað fals — og uttan nakran vinning, hava roynt at loyst málið á ein friðaligan og lógligan hátt, uttan at seta land og fólk í ein eld og harvið gera tað víða kent um alla verðina sum óargakroppar, og har aftrat skapa ósing og hatur millum Danir og Føroyingar.

Tað er nú ikki so sjáldan hjá Dagbl. og hinum mótstöðublaðunum, at teir royna at dálka javnaðarmenn út og geva teimum skuldina fyri bæði líkt og ólíkt, tá ið teir av treiskleika, stuttskygni, fávitsku og ódugnaskapi hava vaðið so langt út í óföri, at teir ikki kenna sær tryggnan botn at standa á, og so verður sjálvandi ósing millum manna av sama skili, og so kenna teir seg so trongdar, at teir eingi onnur ráð vita sær uttan at seta skuldina niður á tann flokk, sum av øllum alvi hevur roynt at hildið sína hond yvir tað, sum verður hildið at vera tey heilagastu og dýrmetastu virði í mannaálíni: tey moralsku og menniskjaligu rættindini, ikki bert hjá einstaklinginum, men tjóðanna millum.

Men Sosialurin, ið ongantíð stendur svar skyldigur, hvørki til Dagbl. ella nakran annan, hvat ið tað so snýr seg um, vísti tað eisini so eiggiliga í hesum føri. Tí meðan Dagbl. hevur bygt sín politikk á mórbotni hevur Sosialurin sett sitt stóði á sannleikans hellubotni, ið kemur at halda tá ið Dagbl. og hennara líkar skulu blíva sligin til jarðar og ongantíð reisast aftur. Ósannleikin hevur so veikar fótur á at standa — tað mátti Dagbl. vita. — Lagnin er so høvuðleys, men sannleikin er so prýðiligur bæði fyri kvinnu og mann. Tann seinni setningurin er hann, sum ger tað, at Sosialurin hevur so lætt við at kollvelta tað, ið hann av hinum blaðnum verður skuldsættur fyri. Tað besta prógv fyri tí er tað, at tann grova skuldseting, sum varð direkta sett móti blaðstjóranum og flokksleiðaranum, fekk eitt so dygt aftursvar, at tað ikki so mikið sum hvein aftur í Dagbl. um sama evni — tað bleiv bokslað.

Ivaleyst hevur Dagbl. rættuliga atlað at gjørt sær til góðar og hevur trúð, at V. S. ella Dam ikki kundu avvisa tær ábreiðslur, sum Dagbl. kom fram við — men so varð ikki. — Blaðstj. V. S. hevur givið Dagbl. nakað at svølgja — ja, tann beiska sannleika.

Dj.

Skansin.

Her í blaðnum hava menn skrivað um tann vánaliga stand, Havnar Skansi er í, og um tað misprýði, hann er — ikki einans fyri Havna, men líka væl fyri alt landið. Hini blaðini hava eisini skrivað um sama evni, og navngivnir menn hava verið frammi í blaðunum við beinleiðis uppskotum um ábót.

Men alt hevur sagt tað sama. Einki, púrt einki er gjørt, og Skansin er sama skendsilið enn.

Ognarviðurskiptini sigast at vera ógreið, og tað kann vera, at hetta er ein høvuðsorsøkin til, at einki verður gjørt. Men er tað ikki so, at tað kann gera næsta tað sama, hvør ið eigur henda blett, ið fyrr var eitt prýði, og nú er ein skammarblettur? Er tað ikki so, at tað ið fyrst og fremst ræður um, er at fáa Skansan at líkjast nokrum aftur? Hann var vakur og hugnaligur — nú er hann ein skomm. Vanliga plaga menn at vera fegnir yvir at eiga ognir; men her tykist sum eingin vil vera ánarin, tí tað kemur at kosta nakað.

Vit vilja við hesum reglum heita á bæði lögtingið og Havnar býráð um í figgjarætlan teirra fyri komandi ár at seta eina munagóða peningahædd til ábót av Havnar Skansa, um tað ikki longu er gjørt. — Er tað so, at figgjarætlan teirra er gjord uttan at peningur er veittur til hetta endamál, vilja vit heita á tey um at gera eina eykajáttan nú við ársbyrjan, so farandi kann verða til arbeðis í komandi ári.

Annars er at siga, at umloysini uttanum Havnar Skansa eru einki metari enn Skansin sjálvur, og tey skuldi tað ikki verið so dýrt at fingið ruddað. Har rekt ymist av jarnvøru, hópur av billeivdum og hvørt av sínum, og so hasir ræðuligu rustukustarnir av barakkum, og aðrar leivdir. Útsýnið frá Skansanum sjálvum eystur- og norður-yvir er ikki mæsta sjónin. — Men hetta kann ikki vera dýrt at fáa rættað, so tað ikki framvegis skal verða til misprýðis. Og her er so ið hvussu er ikki ivamál um ognarviðurskipti.

Vælsignaðir menn! Farið nú bein- an vegin undir at rudda økini uttanum Skansan — so er tað ið hvussu er gjørt, og royni so sum skjótast at fáa pening til vega, so farast kann undir at gera Havnar Skansa til eitt prýði aftur.

Tveir Havnarmenn.

Kunngerð.

Tað verður her gjørt kunnigt, at býráðið í 1956 hevur fund 2. og 4. hósday í hvørjum mánaði, kl. 20, við undantak av mai, har fundirnir verða hildnir 3. og 5. hósday, juli, har bert verður hildin fundur 2. hósday, og desember — 1. og 2. hósday.

Tórshavnar býráð, tann 27. desember 1955.